

1883-08-03

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

H.C. Aggersborg

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Der er en tegning i brevet, som forestiller kvinder, der synger mens de bærer korn på hovedet.

Værket "Fra en romersk grønthandel" er nævnt.

Sender's location:

Civita d'Antino

Mentioned people:

H.C. Aggersborg

Anne Irgens

Viggo Pedersen

Theodor Philipsen

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Archive:

Mappe 16 nr 47

TRANSCRIPTION

Civita d'Antino, Provincia di Aquila, Italien

3 August 1883

Besvaret 11 August 1883

Kjære Onkel!

Jeg kommer til at bede Dig om noget, jeg ellers nødig vilde ulejlige Dig med, men alle mine brødre og søstre og venner er væk fra Kjöbenhavn i denne tid, så jeg må ty til Dig. Jeg har nemlig solgt mit billede "Fra en romersk Grönthandel" og vilde nu grumme gjerne have pengene og sat dem i sparekassen. Men först må der hentes en tegning af billedet hos Xyllograph F. Hendriksen, Tordenskjoldsgade 21, jeg har skriftlig bedet ham udlevere den til Dig eller en Du sender, så det er altså förste del, at jeg må bede Dig bede eller lade bede Hendriksen udlevere denne tegning. Derpå må jeg bede Dig besörge pengene, det er 540 kroner, for der går 10 procent af i udstillings omkostninger fra de 600 det er ansat til, hentet hos Vilhelm Rode, han er vist overretsprokurator og bor nær ved Fröken Zahles skole, de udleveres mod aflevering af tegningen, men for sikkerheds skyld sender jeg en fuldmagt med. Ja så er der ikke videre, end at hvis Du synes det er for

-2-

megen ulejlighed, kan det jo også vænte til Niels engang kommer hjem, men i fald Du glæder mig med besörgelsen, så tusind tak. Jeg må tilföje, at det er fordi at det er Kunstforeningen, som har köbt, at der er alt det vrövl med pengene. Rodes kontor er vist åbent midt på dagen, som andre kontorer, muligvis lukket ved frokosttid fra 11-12. Mon I har det med varme hjemme? For nu er her rigtig lunt. Luften er så let, så jeg mærker lidet til hede, men jeg sveder så ganske forskrækkeligt. Zahrtmann og jeg har også været matte de sidste dage, dog var det kun igår, at det var rent galt. Sengen havde en ganske uimodståelig tiltrækningskraft, særlig de köligere steder på den, så jeg lå i min fritid og rullede mig fra den ene side til den anden. Her er fest i byen i disse dage, i dag så jeg en halv snes helgende de havde ude at lufte, pænere talt förte de dem i prosesion under livlig musik. Det er ingen stor fest, men den 18de August, så bliver det nok til noget, foruden at festen til den tid er meget större end denne skal der lægges grundsten til en ny kirke. Så vil Z. og jeg holde ferie i tre à' fire dage for V. Pedersen og Th. Phillipsen har lovet at komme op og besøge os. Hvor vor vært

-3-

og værtinder dog er rare, sidst da vennerne fra Sora var her oppe vilde de ikke have noget for traktementet, men lovede dog på vor indstændige

anmodning at næste gang skulde de tage betaling, dengang sade Signora var det dem nok at Zahrtmann, (som da var deres eneste lejer) havde haft en glad dag. Men nu har de udtrykkelig bedet os bede vennerne gjøre dem (værtens) den fornøjelse at besøge dem i festdagene, så nu bliver der dog ikke tale om betaling. Og det eneste de har nydt fra vor side er, at da vor vært og hans onkel, syndakus var nede i Sora, trakterede Viggo og Phillipsen dem med cigarer og kager og vist caffè. Nu nærmer hösten sig sin slutning, det er sörgeligt her er så morsomt netop i denne tid. Alle höstfolkene men særlig pigerne som bærer de store knipper korn hjem på hovederne, synger så bjærgene svarer, å så umådelig stærkt og dejligt.

-4-

Det er når de går ud for at hente kornet, at de hvert öjeblik stiller dem op som på tegningen, så begynder den ene med nogle indledende toner, hvorpå de andre falder i med og så ender de alle på engang med nogle langtrukne sammenhængende toner så urimelig stærke og klangfulde, så det går en til marv og ben. Og så danser de vidre hen ad vejen. I Danmark gjør man sig ingen begreb om humeur på den måde, lystighed forenet med så megen skönhed og kraft, det er liv over alle bredder. De synger som hovederne skulde springe og de holder ud hver dag fra kl. 2 om natten til sen aften kun afbrudt af et par timers middagshvile. Om natten går sommetider en enlig sanger om med en harmonika, det er også dejligt at höre, Ja gid I bare var her, så i selv kunde höre og fryde jer. – Fuldmagten sender jeg efter samråd med Zahrtmann i form af en quittering. Lev nu vel kjære Onkel og hils Faster og Tante Ane, Din hengiven Joakim Skovgaard.

Du må undskylde at jeg sender to forskellige quitteringer men jeg ved ikke om Kunstforeningen besörger udbetalingen af procenterne til udstillingen.

OMTALTE VÆRKER

"I en romersk Grønthandel" 1883, Skitse ved Skovgaardmuseet, Inv.nr. 06.472.

Civita d'Antino, Provincia di Aquila, Italien.

3 August 1883.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 47

Bewacht 11 August 1883.

Kjære Onkel.

Jeg kommer til at bede dig om noget, jeg
ellers aldrig vilde udforske dig med, men alle
mine brødre og søstre og venner er væk fra
Hjilmsbæren i denne tid, så jeg må ty til dig.
Jeg har nemlig solgt mit billede, "Fra en romersk
romersk Grønthandel", og vilde nu grumme
gerne have pengene og sæt dem i sparekassen.
Men først må der hentes en tegning af billedet hos
Lithograph F. Hendriksen, Tordenskjoldsgade
21, jeg har skriftlig bedt ham udlevere den til
dig eller en du sender, så det er altså første del,
at jeg må bede dig bede eller lade bede Hendriksen
udlevere denne tegning. Derpå må jeg bede dig
bedørg pengene, det er 340 kroner, for der går 10
procent af i udstillingsomkostninger fra de 600 det
er anført til, hentet hos Vilhelm Rode, han er
vist overretssprokurator og bor nær ved Frøken, Lohles
Køb, de udleveres mod frams aflevering af tegningen,
men for sikkerheds skyld sender jeg en fuldmagt med.
Ja så er der ikke videns, end at hvis du synes det er for

megen ulejlighed, kan det jo også vente til Veds
engang kommer hjem, men i fald Du glæder mig
med betingelsen, så tusend tak. Jeg må tilføje, at
det er fordi at det er Kunstforeningen som har
købt, at der er alt det vrøvl med pengene. Rodes
kontor er vist åbent midt på dagen, som andre
kontorer, muligvis lukket ved frokosttid fra 11-12.
Men I har det med varme hjemme? for nu er
der rigtig koldt. Luften er så let, så jeg mærker lidt
til hede, men jeg ved så ganske forskrækkeligt.
Lahntmann og jeg har også ventet matte de sidste
dage, dog var det kun igår, at det var rent galt.
Lungen havde en ganske uimodståelig tiltræknings-
kraft, særlig de koldeste steder på den, så jeg lå
i min frised og rullede mig fra den ene side til den
anden. Her er fest i byen i disse dage, i dag så jeg
en halv snes helgende de havde ude at løfte, senere
talt førte de dem i procession under liebig musik.
Det er ingen stor fest, men den 18de august, så bliver
det nok til noget, foruden at festen til den tid er
meget større end denne skaldes lægges grund-
sten til en ny kirke. Så vil L. og jeg holde fest
i tre så fire dage for U. Pedersen og Th. Phillipsen,
hvis Corst at komme op og betragte os. Hvor var vent

og væstinder dog er rare, Sidelst da vennerne fra
Sora var her oppe vilde de ikke have noget for
traktamentet, men lovede dog på vor endtændige
anmodning at næste gang skulde de tage betaling,
den gang sad Signora var det dem nok at Takst-
mann (som da var dens eneste ejer) havde haft
en glad dag. Men nu har de udtrykkelig bedt
os bede vennerne gjøre dem (væstene) den tjenest
at besøge dem i festdagene, så nu bliver der dog
ikke tale om betaling. Og det mest de har nydt
fra vor side er, at da vor vært og hans onkel,
syndakus var nede i Sora, traktende Viggo og
Phillipson den med cigarer og kager og vist Kaffe.
Nu nærmer høsten sig sin slutning, det er virkelig
her de er så morsomt netop i denne tid. Alle
høstfolkene men særlig pigerne som bærer de
store knipper korn hjem på hovederne, synger så
bjergene svarer, a' så umådelig stærkt og dejligt.

Det er når de går ud for at hente kornet, at de først
øjeblikk stille dem op som på tegninger, så begynder
den ene med nogle indledende toner, hvorpå de andre
falder i med og så ender de alle på engang med
nogle langttrukne sammenhengende toner så
urimelig stærke og klangfulde, så det går en
til marv og ben. Og så danser de videre hen
ad vejen. I Danmark gjør man sig ingen
begreb om humeur på den måde, lystighed
forenet med så meget skønhed og kraft, det er lid
over alle bredder. De synger som korederne
skulde springe og de holder ud hver dag fra
kl. 2 om natten til den aften kun afbrudt af
et par timers middags hvil. Om natten går
samtidig en enlig sanger om med en harmonika,
det er også dejligt at høre. Ja gid I bare var her,
så i selv kunde høre og se det for. — Fuldmånen
sender jeg efter råd med Takstenen i form af en
kvittering. Lev nu vel kjært Onkel og tante
Foster og Tante Lene, Din hengiende
Jonas Rørdam.

De må undskyldt at jeg sender to forskellige kvitteringer,
men jeg ved ikke om Kunstforeningens besøger udbetalingen
af procenterne til Udstillingen.